

све, или се шетало по корзу и видело све. И увек се о свему говорило. И вазда се све веровало, што се чуло. Нигда се није проверавало. Паланачки се живело у друштву, паланачки се водила политика.“ Људи тих малих мерила, утурени у једну државу, која је свакако скоро исто онако велика као Италија и има скоро исто онолико становника као Швајцарска, Данска, Шведска и Норвешка заједно, осећају се често онако нелагодно, као кад би им око тела ландарала каква сувише алватна хаљина.

Како је сем тога неодређеност граница и државне територије за дуго бранила расписивање избора а Привремено се Народно Представништво по споразуму образовало од народних посланика јавних корпорација које су још пре рата постојале у разним југословенским областима, то су скоро сви чланови београдског Парламента носиоци мандата из једне прошлости која лежи у мрачним даљинама. У Хрватски је Сабор бирано 1913, у Српску Скупштину, у далматински и у босански Земалски Сабор последњи пут 1910, а резултат општинских избора у Хрватској и Славонији, првог великог огледа општег и једнаког права гласа, доказао је већ комунистичким успехом у свима већим и мањим варошима, да свакако скуп у београдском Конаку веома нејасно одаје вољу народа. Како су се најзад, као и у свакој економски заосталој земљи, обилато изгладиле разлике између несоцијалистичких странака а политичка борба често не оскудева у јаким личним зачинима то скоро од самога почетка две подједнако снажне групе, Радикали, Народни Клуб и (Народна) Пучка Странка на